

Arrest

nr. 170 488 van 24 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 juli 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 augustus 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BUYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit de stukken van het administratief dossier, eerdere arresten en eigen gegevens van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en uit wat werd vernomen ter terechtzitting, blijkt het volgende:

1.1. Verzoeker verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Lice op 25 februari 1965.

1.2. Verzoeker verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 12 oktober 1995. Hij verklaart zich vluchteling op 16 oktober 1995. Op 16 oktober 1995 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 22 december 1995 oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat

verder onderzoek noodzakelijk is. Op 19 december 1996 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot ongegrondheid van de asielaanvraag.

1.3. Op 27 maart 1998 wordt verzoeker opgesloten in de gevangenis van Middelburg (Nederland) uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake drugs.

1.4. Op 3 augustus 1999 verklaart de Vaste Beroepscommissie het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontvankelijk, doch ongegrond en weigert verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Hiertegen stelt verzoeker een beroep in bij de Raad van State. Op 1 maart 2002 vernietigt de Raad van State de beslissing van de Vaste Beroepscommissie. Op 9 juli 2002 verklaart de Vaste Beroepscommissie het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontvankelijk, doch ongegrond en weigert verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.5. Op 26 januari 2000 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in op grond van de wet van 22 december 1999.

1.6. Op 24 januari 2001 wordt verzoeker veroordeeld door de rechtbank in 's Hertogenbosch (Nederland) tot een definitieve gevangenisstraf van 10 jaar uit hoofde van inbreuken op de drugswetgeving.

1.7. Op 22 maart 2002 sluit de minister van Binnenlandse Zaken verzoeker uit van het toepassingsgebied van de wet van 22 december 1999. Tegen die beslissing dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest van 23 februari 2005 met nummer 141.068 verwerpt de Raad van State het beroep van de verzoeker.

1.8. Op 12 november 2002 wordt een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest van 25 mei 2005 met nummer 145.011 wordt het beroep verworpen.

1.9. Op 29 juli 2004 wordt een overname gevraagd door de Nederlandse autoriteiten. Dit verzoek wordt op 30 juli 2004 afgewezen. Op 16 november 2004 verzoekt Nederland een tweede keer tot overname. Op 21 december 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Op 21 december 2004 wordt verzoeker onder escorte overgedragen door Nederland. Eens in België wordt hij vastgehouden in Vottem. Op 24 december 2004 wordt verzoeker in vrijheid gesteld met oog op het sluiten van een huwelijk.

1.10. Op 3 februari 2005 huwt verzoeker met N.D., een Belgische onderdaan. Zij hebben vier kinderen samen.

1.11. Op 14 februari 2005 dient verzoeker een aanvraag tot vestiging in, als echtgenoot van een Belg.

1.12. Op 16 maart 2005 verwerft verzoeker een recht op vestiging in België.

1.13. Op 4 januari 2008 wordt verzoeker door de Nederlandse autoriteiten opnieuw overgedragen aan België.

1.14. Op 31 juli 2008 wordt verzoeker in het bezit wordt gesteld van een F-kaart afgeleverd te Essen en geldig tot 16 juli 2013. Die F-kaart werd op 23 april 2013 afgenomen.

1.15. Op 18 januari 2011 wordt verzoeker aangehouden en vastgehouden in de gevangenis te Antwerpen van 19 januari 2011 tot en met 22 maart 2011.

1.16. In het kader van een Europees aanhoudingsbevel wordt verzoeker uitgeleverd aan Duitsland op 23 maart 2011. Bij vonnis van 29 november 2011 van de Arrondissementsrechtbank te Kassel (Duitsland) wordt verzoeker veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar en 11 maanden uit hoofde van druggerelateerde feiten.

1.17. Op 9 mei 2012 wordt verzoeker overgedragen aan België met het oog op het uitzitten in een Belgische gevangenis van zijn straf zoals uitgevaardigd en uitgesproken door Duitsland, hetgeen was afgesproken in het kader van het Europees aanhoudingsbevel. Verzoeker zit zijn gevangenisstraf uit te

Antwerpen van januari 2011 tot halverwege mei 2012. Hij wordt vervolgens overgebracht naar de gevangenis van Hasselt waar hij zijn gevangenisstaf verder uitzit tot halverwege januari 2014. Halverwege januari 2014 wordt hij overgebracht en verblijft hij verder in de gevangenis van Antwerpen. Op 17 januari 2014 wordt verzoeker onder het statuut van beperkte detentie geplaatst. Vanaf 9 mei 2014 wordt verzoeker onder elektronisch toezicht geplaatst.

1.18. Op 14 mei 2013 wordt verzoeker in het bezit gesteld wordt van een F-kaart afgeleverd te Essen en geldig tot 23 april 2018.

1.19. Verzoeker wordt opgeroepen om te verschijnen voor de Commissie van Advies voor Vreemdelingen in het kader van een voorstel tot uitzetting overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt een nota opgesteld ter uitvoering van artikel 7 van het koninklijk besluit van 28 juli 1981 betreffende de Commissie van Advies voor Vreemdelingen.

Op 23 september 2014 verschijnt verzoeker voor de Commissie van Advies. Er worden door verzoeker en zijn raadsman aan de hand van een nota met inventaris stukken neergelegd, die zich in het administratief dossier bevinden.

Op 12 oktober 2014 wordt door de Commissie van Advies een voorafgaand negatief advies inzake de uitzetting van verzoeker uit België verleend.

1.20. Op 10 maart 2015 wordt ten aanzien van de verzoeker een koninklijk besluit tot uitzetting genomen.

1.21. Op 12 maart 2015 wordt opdracht gegeven aan de burgemeester van Essen om het koninklijk besluit tot uitzetting te betekenen en de Belgische verblijfsvergunning over te maken aan het bestuur. Op 5 mei 2015 laat de gemeente Essen weten dat de verblijfskaart niet kon worden ingetrokken.

1.22. Op 24 juli 2015 wordt verzoeker bevolen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering, onder de vorm van een bijlage 13septies. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld:

“Aan de heer die verklaart te heten(1):

naam: B

voornaam: G

(...)

nationaliteit Turkije

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

x 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Tussen maart 1993 en april 1998 heeft betrokkene zich schuldig gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk 160 kilo heroïne; aan deel te hebben uitgemaakt van een criminele organisatie, feiten waarvoor hij op 24 januari 2001 werd veroordeeld door het Gerechtshof van 's Hertogenbosch (Nederland) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 jaar;

Tussen 13 november 2009 en 29 december 2010 heeft betrokkene zich schuldig gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben ingevoerd, vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben (32 feiten), feiten waarvoor hij op 29 november 2011 werd veroordeeld door de Arrondissementsrechtbank van Kassel (Duitsland) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 jaar en 11 maanden.

Uit de activiteiten waarvoor betrokkene veroordeeld is, blijkt dat hij door zijn persoonlijk gedrag en tondelen onbetwistbaar en bij herhaling een ernstige aanslag op de openbare orde van de samenleving heeft gepleegd. Handel in grote hoeveelheden drugs is een ernstige aanslag op de openbare orde van de samenleving, omwille van de vele gezondheidsrisico's en criminaliteit die druggebruik voor vele verslaafden teweeg brengt en de aard van de criminele activiteiten die het drugsmisdaadmilieu kenmerken. Betrokkene heeft geen enkel respect voor andermans gezondheid en is uit op zeer gemakkelijk geldgewin. Hij trok bovendien kennelijk geen enkele lering uit zijn eerdere veroordeling. De zwaarte van het geheel van de gevangenisstraffen vormt daartoe onmiskenbaar een duidelijke indicatie. Het feit dat hij de veroordelingen in het buitenland (Nederland en Duitsland) heeft opgelopen, maakt geen verschil. Binnen de Europese rechtsruimte zonder binnengrenzen kunnen criminelen die zich aan de grens vestigen gemakkelijk grensoverschrijdend misdrijven plegen. De gevolgen van de misdrijven, met name buitenlandse veroordelingen, mogen dan ook grensoverschrijdend in aanmerking worden genomen.

x 3 11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Op 04.05.2016 werd aan betrokkene het koninklijk besluit tot uitzetting van 15 maart 2015 betekend waardoor betrokkene de toegang tot het grondgebied van België verboden wordt voor een periode van 10 jaar en waarbij hij het grondgebied van België, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland dient te verlaten tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het tegen de dit KB ingediende beroep heeft geen schorsende werking. De omstandigheid dat de terugleiding naar Turkije wordt uitgevoerd, belet betrokkene niet zijn verdediging in hangende procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze, vermits op hem niet de verplichting rust om persoonlijk te verschijnen. Deze advocaat kan al het mogelijke doen om de belangen van betrokkene waar te nemen, te behartigen en de lopende procedures te benaastigen.

Artikel 27 :

x Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, In principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

x Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

x artikel 74/14 §3,3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Tussen maart 1993 en april 1998 heeft betrokkene zich schuldig gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk 160 kilo heroïne; aan deel te hebben uitgemaakt van een criminele organisatie, feiten waarvoor hij op 24 januari

2001 werd veroordeeld door het Gerechtshof van 's Hertogenbosch (Nederland) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 jaar;

Tussen 13 november 2009 en 29 december 2010 heeft betrokkene zich schuldig gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben ingevoerd, vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben (32 feiten), feiten waarvoor hij op 29 november 2011 werd veroordeeld door de Arrondissementsrechtbank van Kassel (Duitsland) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 jaar en 11 maanden.

Uit de activiteiten waarvoor betrokkene veroordeeld is, blijkt dat hij door zijn persoonlijk gedrag en handelen onbetwistbaar en bij herhaling een ernstige aanslag op de openbare orde van de samenleving heeft gepleegd. Handel in grote hoeveelheden drugs is een ernstige aanslag op de openbare orde van de samenleving, omwille van de vele gezondheidsrisico's en criminaliteit die druggebruik voor vele verslaafden teweeg brengt en de aard van de criminele activiteiten die het drugsmisdaadmilieu kenmerken. Betrokkene heeft geen enkel respect voor andermans gezondheid en is uit op zeer gemakkelijk geldgewin. Hij trok bovendien kennelijk geen enkele lering uit zijn eerdere veroordeling. De zwaarte van het geheel van de gevangenisstraffen vormt daartoe onmiskenbaar een duidelijke indicatie. Het feit dat hij de veroordelingen in het buitenland (Nederland en Duitsland) heeft opgelopen maakt geen verschil. Binnen de Europese rechtsruimte zonder binnengrenzen kunnen criminelen die zich aan de grens vestigen gemakkelijk grensoverschrijdend misdrijven plegen. De gevolgen van de misdrijven, met name buitenlandse veroordelingen, mogen dan ook grensoverschrijdend in aanmerking worden genomen.

Het feit dat betrokkene een Belgisch echtgenote en kinderen heeft kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede Lid van art. 8 van het EVRM. blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Hieruit blijkt dat het om hoogst laakbare feiten gaat en dat daarom het superieure belang van de staat primeert op dat van betrokkene en zijn familiale belangen

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquls ten volle toepassen, om de volgende reden :

Tussen maart 1993 en april 1998 heeft betrokkene zich schuldig gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk 160 kilo heroïne; aan deel te hebben uitgemaakt van een criminele organisatie, feiten waarvoor hij op 24 januari 2001 werd veroordeeld door het Gerechtshof van 's Hertogenbosch (Nederland) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 jaar.

Tussen 13 november 2009 en 29 december 2010 heeft betrokkene zich schuldig gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben ingevoerd, vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben (32 feiten), feiten waarvoor hij op 29 november 2011 werd veroordeeld door de Arrondissementsrechtbank van Kassel (Duitsland) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 Jaar en 11 maanden.

Uit de activiteiten waarvoor betrokkene veroordeeld is, blijkt dat hij door zijn persoonlijk gedrag en handelen onbetwistbaar en bij herhaling een ernstige aanslag op de openbare orde van de samenleving heeft gepleegd. Handel in grote hoeveelheden drugs is een ernstige aanslag op de openbare orde van de samenleving, omwille van de vele gezondheidsrisico's en criminaliteit die druggebruik voor vele verslaafden teweeg brengt en de aard van de criminele activiteiten die het drugsmisdaadmilieu kenmerken. Betrokkene heeft geen enkel respect voor andermans gezondheid en is uit op zeer gemakkelijk geldgewin. Hij trok bovendien kennelijk geen enkele lering uit zijn eerdere veroordeling. De zwaarte van het geheel van de gevangenisstraffen vormt daartoe onmiskenbaar een duidelijke indicatie. Het feit dat hij de veroordelingen in het buitenland (Nederland en Duitsland) heeft opgelopen, maakt

geen verschil. Binnen de Europese rechtsruimte zonder binnengrenzen kunnen criminelen die zich aan de grens vestigen gemakkelijk grensoverschrijdend misdrijven plegen. De gevolgen van de misdrijven, met name buitenlandse veroordelingen, mogen dan ook grensoverschrijdend in aanmerking worden genomen.

Op 04.05.2015 werd omwille van bovenstaande feiten aan betrokkene het koninklijk besluit tot uitzetting van 15 maart 2015 betekend waardoor betrokkene de toegang tot het grondgebied van België verboden wordt voor een periode van 10 jaar en waarbij hij binnen de 30 dagen het grondgebied van België dende te verlaten.

Het tegen de dit KB ingediende beroep heeft geen schorsende werking. De omstandigheid dat de terugleiding naar Turkije wordt uitgevoerd, belet betrokkene niet zijn verdediging in hangende procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze, vermits op hem niet de verplichting rust om persoonlijk te verschijnen. Deze advocaat kan al het mogelijke doen om de belangen van betrokkene waar te nemen, te behartigen en de lopende procedures te benaastigen.

Het feit dat betrokkene een Belgisch echtgenote en kinderen heeft kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. (Uit de bepalingen van het tweede lid van art 8 van het EVRM. blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Hieruit blijkt dat het om hoogst laakbare feiten gaat en dat daarom het superieure belang van de staat primeert op dat van betrokkene en zijn familiale belangen

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. De F kaart waarvan hij nog steeds in het bezit is, werd sedert de betekening van het KB gesupprimeerd en dient nu effectief te worden ingehouden. Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Tussen maart 1993 en april 1998 heeft betrokkene zich schuldig gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk 160 kilo heroïne; aan deel te hebben uitgemaakt van een criminele organisatie, feiten waarvoor hij op 24 januari 2001 werd veroordeeld door het Gerechtshof van 's Hertogenbosch (Nederland) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 jaar;

Tussen 13 november 2009 en 29 december 2010 heeft betrokkene zich schuldig gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben Ingevoerd, vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben (32 feiten), feiten waarvoor hij op 29 november 2011 werd veroordeeld door de Arrondissementsrechtbank van Kassel (Duitsland) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 jaar en 11 maanden.

Uit de activiteiten waarvoor betrokkene veroordeeld is, blijkt dat hij door zijn persoonlijk gedrag en handelen onbetwistbaar en bij herhaling een ernstige aanslag op de openbare orde van de samenleving heeft gepleegd, Handel in grote hoeveelheden drugs is een ernstige aanslag op de openbare orde van de samenleving, omwille van de vele gezondheidsrisico's en criminaliteit die druggebruik voor vele verslaafden teweeg brengt en de aard van de criminele activiteiten die het drugsmisdaadmilieu kenmerken. Betrokkene heeft geen enkel respect voor andermans gezondheid en is uit op zeer gemakkelijk geldgewin. Hij trok bovendien kennelijk geen enkele lering uit zijn eerdere veroordeling. De zwaarte van het geheel van de gevangenisstraffen vormt daartoe onmiskenbaar een duidelijke indicatie. Het feit dat hij de veroordelingen in het buitenland (Nederland en Duitsland) heeft opgelopen, maakt

geen verschil. Binnen de Europese rechtsruimte zonder binnengrenzen kunnen criminelen die zich aan de grens vestigen gemakkelijk grensoverschrijdend misdrijven plegen. De gevolgen van de misdrijven met name buitenlandse veroordelingen, mogen dan ook grensoverschrijdend in aanmerking worden genomen.

Het feit dat betrokkene een Belgisch echtgenote en kinderen heeft kan niet worden weerhouden In het kader van de bepalingen van artikel 8§2 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Hieruit blijkt dat het om hoogst laakbare feiten gaat en dat daarom het superieure belang van de staat primeert op dat van betrokkene en zijn familiale belangen.”

Er wordt tevens een attest tot afneming van de F-kaart uitgereikt, onder de vorm van een bijlage 37.

Op 29 juli 2015 vordert verzoeker de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 30 juli 2015 met nummer 150 275 verwerpt de Raad voormeld beroep.

Er wordt voor verzoeker een Europees laissez-passer verkregen. De verzoeker koopt zelf een ticket naar Istanboel met vertrekdatum op 17 augustus 2015. De repatriëring op die datum wordt geannuleerd, aangezien verzoeker diende te worden weerhouden voor de onderzoeksrechter.

1.23. Op 11 september 2015 vraagt de verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name, in de hoedanigheid van vader van een minderjarige Belg. Op 21 oktober 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing om de aanvraag van 11 september 2015 niet in aanmerking te nemen. Deze beslissing wordt op 31 maart 2016 aan verzoeker betekend. Een beroep wordt hiertegen ingediend bij de Raad. Dit hangende beroep is gekend onder rolnummer D.

1.24. Op 29 maart 2016 vraagt verzoeker een verblijfskaart aan van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van vader van een minderjarige Belg. Op 31 maart 2016 neemt de gemachtigde de beslissing om de aanvraag van 29 maart 2016 niet in aanmerking te nemen. Deze beslissing wordt op 5 april 2016 aan verzoeker ter kennis gebracht. Een beroep wordt hiertegen ingediend bij de Raad. Dit hangende beroep is gekend onder rolnummer D.

1.25. Op 31 maart 2016 neemt de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 5 april 2016 vordert de verzoeker de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van voormelde beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 7 april 2016 met nummer 165 407 verwerpt de Raad voormeld beroep. De voorziene repatriëring wordt geannuleerd, aangezien verzoeker diende te worden weerhouden voor de onderzoeksrechter

Op 14 april 2015 dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering. Dit hangende beroep is gekend onder rolnummer D.

1.26. Verzoeker bevindt zich nog in België. Tijdens de terechtzitting verklaart de raadsman dat verzoeker inmiddels weer werd vrijgelaten en zich Essen bij zijn gezin bevindt. Dit wordt niet betwist door verwerende partij.

1.27. Bij arrest nr. 170 487 van 24 juni 2016 wordt het in punt 1.19 vermelde koninklijk besluit tot uitzetting van 10 maart 2015 vernietigd.

2. Over de gevolgen van het in punt 1.27 bedoelde arrest van de Raad.

De bestreden beslissing maakt toepassing van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Uit de feiten zoals weergegeven in punt 1 en uit het gegeven dat slechts toepassing kan worden gemaakt van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet in de situatie van een vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, blijkt dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten zijn noodzakelijke materiële grondslag vindt in het

koninklijk besluit tot uitzetting van 10 maart 2015, vermeld in punt 1.20, waarbij verzoeker zijn verblijfsrecht heeft verloren.

Nu reeds is vastgesteld dat er grond is tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit tot uitzetting waarbij verzoeker zijn verblijfsrecht heeft verloren, zoals blijkt uit het in punt 1.27. bedoelde arrest van de Raad, verliest het kwestieuze bevel om het grondgebied te verlaten zijn noodzakelijke grondslag.

De nietigverklaring van het koninklijk besluit tot uitzetting brengt in casu met zich mee dat verzoeker opnieuw legaal op het Belgische grondgebied verblijft zodat ook het bestreden bevel dient te worden vernietigd. Ter terechtzitting bevestigt de verwerende partij dat de afname van de F-kaart het gevolg is van het koninklijk besluit tot uitzetting.

Een bespreking van middelen uiteengezet door verzoeker en van de nota met opmerkingen dringt zich niet langer op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 juli 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES